

γε τῇ ἀπελπισίᾳ τῆς φύγης τοῦ θύματός του, έστρε-
λέπη του τὴν ἀγωνάκτησιν καταυτὸς τῆς βασι-
λισσῆς. Ἀπῆλθεν ἐπομένοις εἰς τὸ ἀνάκτορα καὶ ὑπε-
γρίψατε τὴν βασίλισσαν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ δωμάτιόν
της, ἐπεὶ τῇ προφράσει τοῦ νὰ τῇ ἀνακοινώσῃ ἐπιστο-
λέσ, τὰς ὅποιας ἔλεγεν. Ἐλαχῖστα παρὰ τοῦ βασιλέως,
τίτος, ἡφ' οὐ τὴν ἕψιζε διὰ τὴν ἐργαληματικὴν πρᾶξιν
τοῦ κόρηντος, καὶ διὰ τὴν κατὰ τὴν συζύγου τοῦ αὐτοῦ
παραδοσίαν της, ἐνέπηξεν εἰς τὸ στῆθος αὐτῆς τὸ ἔρος;
τὴν κρατήσῃ, εἴτε απὸ σεῖς εἴτε απὸ ἀπλῆσιν· ἐπ-
τελεσσεν ἀλιμάνιτως καὶ συνοδευθεῖς ὑπὸ τινῶν μεγι-
στάτων, οἵτινες ὑπῆρχαν μάρτυρες αὐτῆς τῆς ὄλε-
θρίας καταστροφῆς, ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν,
ὅπου ἦτο ὁ βασιλεὺς Οὐγγαρίας. Ἀφιγθεὶς δὲ ἐκεῖ με-
τίσης εἰς τὸ ἀνάκτορα, εἰς δὲ ὁ βασιλεὺς κατέβασε, καὶ
παραστατικῆς ἐνώπιον αὐτοῦ μὲν Ὁλόρρος ἀπαραδειγ-
ματιστον· «Βασιλεῦ, εἶπε πρὸς αὐτὸν, δίδοντες; τὰς
τελευταίας διατριχίας σας κατὰ τὴν ἀπ' Οὐγγαρίας ἀ-
ναγέρησιν σας, μοι συνεστίσατε πρὸ πάντων ν' ἀ-
πονήσω αὐτοτούν ὀικαπισύνην εἰς τοὺς ὑπηκόους σας.
γωρίς ν' ἀπολέπω εἰς τὴν κοινωνίκην τὰξιν ἢ τὸ ἀ-
ζωμα τοῦ οὐδενός. Ἀπέδωκε δὲ δικαιοτύνην αὐτὴν εἰς ἐ-
μούτον, φανεύτες τὴν βασίλισσαν τὴν αὐλούγον σας.
ἐπολέμησαν τὴν τιμὴν τῆς ἀμπῆς, καὶ ἀντὶ γὰρ ζη-
τησα τὴν αυτοκρίτην μου φρέγων, σᾶς φέρω τὴν κε-
φαλήν μου. Διεθέσατε κατὰ τὸ δοκοῦν τὰς ἡμέας;
μην τολλάσσετε, δέ τι ἐκ τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θυνά-
του μας κρέμεται ἢ κρέσσον τῶν λαζῶν περὶ τῆς εύθυ-
νείς; σας, καὶ ἵνη εἰμὶ ἔνοχος ἢ ἀλλος.» Ὁ βασι-
λεὺς ἐκπληκτικός ἤγουσε τὴν δικτίαν καὶ μάλιστα
γροῦς νὰ ἀλλοιωθῇ· δέ το δὲ ὁ ἀντιτετελεὺς ἐπειδὼν
τοῦδε εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Languedoc. Παρ-
επόλεμοιςαν τὴν τιμὴν τῆς ἀμπῆς, καὶ ἀντὶ γὰρ ζη-
τησα τὴν αυτοκρίτην μου φρέγων, σᾶς φέρω τὴν κε-
φαλήν μου. Διεθέσατε κατὰ τὸ δοκοῦν τὰς ἡμέας;
μην τολλάσσετε, δέ τι ἐκ τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θυνά-
του μας κρέμεται ἢ κρέσσον τῶν λαζῶν περὶ τῆς εύθυ-
νείς; σας, καὶ ἵνη εἰμὶ ἔνοχος ἢ ἀλλος.»

Κ. Σ. Κ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΡΟΔΩ

ΟΦΕΩΣ.

Κατὰ τὸν μετατελεὺν ὑπῆρχεν ἐν Ρόδῳ ὑπεροική
θῆς ὅρις, προξενῶν πολλοῖς Βλάσιοις, καὶ καταβίβων
τικαν μάλιστα καὶ κατοίκους. Ἡ φωλιά τοῦ φανεύ-
τον θυνάον ὑπεριόχειαν ἐν τινὶ ἀντρῷ, καὶ μάνην
τούτου θυνάον ὑπεριόχειαν ἐν τινὶ ἀντρῷ, καὶ μάνην
τούτου θυνάον ὑπεριόχειαν τοῦ Ἀγίου κατ' αὐτοῦ προσάρ-
χεται, μόνη μίλια τῆς πόλεως; ἀπέγνωτο;! Ε-

ῆσθετο δὲ αὐτοῦ συγγάνεις πρὸς εὑρεσιν βορᾶς, καὶ
κατεβίσθετο πρόσθατα, ἀγέλλαπας, ἐνίστε δὲ καὶ
ἴπους. δταν ἐπλησίαζον εἰς τὸ ὄδωρ καὶ τὸ γείλος
τοῦ ἔλους. Οἱ κάτοικοι δὲ ἐδεινολόγουν, διότι κα-
τέραγε καὶ τινας νέους ποιμένας, φυλάττοντας τὰ
ποίμνια αὐτῶν.

Πολλοὶ τῶν γενναιοτέρων ἵπποτῶν, κατὰ διαφό-
ρους καιροὺς καὶ ἐν ἀγροῖσι τῶν ἀλλιων ἐξῆλθον ἀι-
χειδῶν τῆς πόλεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀποκτεί-
νωσι τὸ θυρίον, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέτερεψεν. Ἐπειδὴ δὲ
ἡ τῶν πυροβόλων χρῆσις δὲν είχεν εἰσέστη ἐφευρεθῆ,
τὸ λεπιδωτὸν δέρμα τοῦ θυρίου τούτου ἀντείχεν εἰς
τὰ κατ' αὐτοῦ ἐπιτόμενα βέλη καὶ ἀειντια. Ἐνεκκ
τούτου ὁ Mélion de Villeneuve, "Ἄργων τοῦ
τάγματος, (Grand Maître de l' Ordre), ἀπηγόρευ-
σεν εἰς τὸν ἵπποτας πᾶσαν περιετέρων, πρὸς φόνον
τοῦ θυρίου, ἀπόπετραν, ἥτις ἐφαίνετο ἀνωτέρω τῶν
παρασιασθεῖσίς ἐνώπιον αὐτοῦ μὲν Ὁλόρρος ἀπαραδειγ-
ματιστον· τὸν θυρίον, ἀποκορύφων τοῦ θυρίου,
καὶ ἀποφασίσαντος ἢ ν' ἀπολειθῆ, ἢ ν' ἀπαλλάξῃ ἐκ
τούτου τὴν πόλιν τῆς Ρόδου. Μερός ἐκτέλεσιν λοι-
πὸν τοῦ σχεδίου τοῦ παγγώρητον εἰς Γαλλίαν, ἕπου
ἀπεσύρθη εἰς τὸ φρούριον τοῦ Γούδων, τούτομεν μέ-
χρι τοῦδε εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Langue doc. Παρ-
τηρίσας διτὶ ὁ ὄφες, τὸν ὄποιον ήδη λα καὶ προσέχειη,
δὲν εἶχε λεπίδας ὑπὸ τὴν κοιλίαν, ἐπηκμάτισε τὸ
σχέδιον τοῦ ἐγχειρίματος του. Κατεσκεψεν ἐκ ζύ-
λου ἢ ἐκ γαστογχίτου (γαουκαβά) τὸ ὑπερβρέγεθες
τούτο θυρίον, προσπαθήσας πρὸ πάντων νὰ μημηθῇ
τὸ χρώματε αὐτοῦ. Ἡσηκησεν ἐπομένως δύο οὔσους
μολοσσούς κύνας (ινδικούς) νὰ τρέχωσιν ἀλογίοντες
τὴν φωνήν του καὶ νὰ δρυμῶσιν ὑπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ
τρομεροῦ τεύτου ζώου, ἐν φαύτος ἐξ ἐπέστρεψεν
παρασιασθεῖσαν τὸν ὄφον. Μόλις δὲ ἐφίλασεν ἐκεῖ, ματέφερε
κρυφήμε τὰ διπλα τοῦ παρέ τινι ἐκκλησία, καιμένη
ἐπὶ τοῦ δρους τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, διότι ἀπῆλθε
συνωδευμένος ὑπὸ δύο οὔσους ὑπηρετῶν, τοὺς ὄποιους ἐφε-
ρεν ἐκ Γαλλίας. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ
προσευχήθησε, ὀπλίσθη, ἵππευτε καὶ διέταξε τοὺς
ὑπηρέτας του νὰ ἐπιστρέψουσιν εἰς Γαλλίαν, ἐὰν ηθε-
λεν ἀπολεσθῇ, ἐὰν δὲ ἐνίστεταιν, δὲ τι ἐφόνευσε τὸ θυ-
ρίον, ἢ ἐπληγώθη, νὰ πλησιάσωσιν αὐτὸν. Κατέση
ἐπομένως τὸ σρός μετὰ τῶν δύο κυνῶν, ἐξέδισε πρὸς
τὸν λίμνην καὶ πρὸς τὴν φωλιάν τοῦ θυρίου. Θορ-
υβοῦντος δὲ τοῦ ἀπρομήτου τούτου ἱππάτου, τὸ τρο-
μερὸν ζῶον ἐδραμει μὲ οὔραν ὑψωμένην καὶ μὲ σπιν-
θηροβολοῦντας ὄρθιλμούς, διέκ νὰ καταράγῃ αὐτόν.
Ο Γούδων οὐλες ἔριψε κατ' αὐτοῦ λόγγην, τὴν ὄποιαν
τὸ πέργασον καὶ ἡ σκληρότερης τῶν λεπίδων κατέστησεν ἀ-
ναφεύλα. Παρεπικαλέστη ἐπομένως νὰ διπλασιαστο τὰς
εἰς τὸ γείλος ἔλους κατὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ Ἀγίου κατ' αὐτοῦ προσάρ-
χεται, μόνη μίλια τῆς πόλεως, καὶ τῆς δευτῆς τοῦ θυρίου,

δέν προγωρεῖ, ὑποστρέψει καὶ πίπτει κατὰ γῆς. Ἡ-
θελε δ' εἰσθαι τὸ αἰτία τῆς ἀπωλείας τοῦ κυρίου του,
ἐὰν οὗτος, χωρὶς νὰ ἐκπλαγῇ, δὲν ἔπειται. Ἀνασπά-
σας παρευθύνει τὸ ζήρος του καὶ ὑπὸ τῶν δύω του
πιστῶν του χυντεν συνόδευσθμενος, ἥπεται κατά
του τρομεροῦ θηρίου καὶ πληγόνται αὐτὸς εἰς διάφορα
μέρη. Τὸ φοβερὸν ζῶον μὲν ἐν κινημα τῆς οὐρᾶς του
ρίπτει αὐτὸν χαυκί καὶ παρ' οὐλίγον τίθεται γείνει βο-
ρὴ αὐτοῦ, ἐὰν οἱ δύο κύνες δὲν προσεκολλῶντο εἰς τὴν
κοιλίαν τοῦ ζώου καὶ δὲν κατεσπάρχεται αὐτὸν δι-
ώματην δηγματίων. Ὁ λιππότες, βοηθούμενος αὖτω, ἐ-
γκείρεται καὶ ἐνούμενος μὲν τοὺς κίνας του, ἐμπήγει
τὸ ζήρος αὐτοῦ μέργοι τῆς λαθῆς εἰς μέσος, τὸ διοικοῦν
δὲν εἶχε λεπίδες, οἵτινες ἔτρεξε ποταμούδιν αἷμα. Τὸ
τέρας, πληγωθέν θρακτήρως, πίπτει ἐπὶ τοῦ ἵπ-
ποτοῦ τὸν ὄποιον προστάλλει καὶ δεύτερον, καὶ τίθε-
ται πνίζει αὐτὸν ὑπὸ τὸ βέρο; τοῦ διπεριεγέθους σώ-
ματός του, ἐὰν οἱ δύο ὑπηρέται αὐτοῦ, αἵτινες ἡσαν
θεαταὶ τῆς μάχης, δὲν διπευθόν πρὸς βοήθειαν τοῦ
κυρίου αὐτῶν, διὰ τὸν λειποθυμία εὔροντες ἐνόμισαν
γεκρόν· ἀφ' οὗ δύοις ἀπέβηριψαν δύναθεν αὐτοῦ τὸν σφιν-
γμετὰ πολλῆς δύσκολίας, καὶ ἐκβαλλόντες τὸ κάλυμμα
του ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ προσώπου του ὕδωρ, ἔνοιξε τέ-
λος πάντων τοὺς ὁρθοχλυμούς. Τὸ πρώτον καὶ εὐχρε-
στότερον θέαμα, τὸ ὄποιον παρρησιάσθη εἰς τοὺς
ὁρθοχλυμούς του, ἦπερζεν ὁ ἐγγέρος του κείμενος νεκρός.

Εἰς τὴν πόλιν, μαθάντες δέον οἵην τε ταχέως τὴν
νίκην καὶ τὸν φόνον τοῦ Θηρίου, πλήθιος κατοίκων
ἐξῆλθεν εἰς προύπαντησίν του, οἱ δὲ ἵπποται ὡδηγη-
σαν αὐτὸν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ ἀρχοντός των. Ἀλλ'
ἐν μέσῳ τῶν εὑρημάσιν τούτων, ὁ νικητὴς ἐξεπλάγη,
ὅτε ὁ Ἀρχων τοῦ τάγματος, δίπτων κατ' αὐτοὺς
βλέμματα όργιλα, ἥρωτησεν, ἐὰν τίγνοσι τὴν ὄποιαν
ἔκκειν ἀταγόρευτιν τῆς κατὰ τοῦ κινδυνώδους τού-
του θηρίου καταδιώξεως, καὶ ἐὰν ἐνόμιζεν ὅτι ἀτιμω-
ρητὶ γέδύνατο νὰ παραβούσῃ αὐτὴν. Παρευθὺς ὁ αὐ-
στηρὸς οὗτος τῆς παιθαργίας ἐπιτηρητὴς, χωρὶς νό-
τὸν ἀκούση, ἐφιλάκισεν αὐτήν. Κατόπιν, συμβούλι-
ου συγκροτηθέντος, κατεβίβασκεν αὐτὸν τοῦ βαθμοῦ
του, καὶ ὁ δυστυχὴς ἵπποτης εἶδεν ἑαυτὸν αἰσχυνῶ-
ἀπογεγυμνωμένον τῆς θέσεώς του. ἀλλ' ὁ Ἀρχων
ἀφ' οὗ ἐτιμώρητεν αὐτὸν, τῷ ἀπέδωκε τὸν βαθμό-
του, καὶ οὗτος μετὰ ταῦτα ἔγινεν ἀγνοός.

K. S. K.

NINOREA.

—9—

— Ἀρχαὶ τῆς ἐρημεριδογραφίας εἰς τὰς ὁμοσπόνδους πολιτείας τῆς ἀρκτιώτικης Ἀμερικῆς. — Η πρώτη Ἀμερικανική ἐφημερίδης ἔρεστη τὴν ἀκόλουθην ἐπιγραφήν Boston News - Letter (ἐπιστολαὶ τῶν νέων Βοστώνης) και τὸ πρῶτον αὐτῆς φύλλον ἐδημοσιεύθη τῇ 24 Ἀπριλίου 1704, ἡμέρᾳ πέμπτῃ

ចំណាំទី 24 បាន់លី 1704, ភូមិ ដែក្រាង

Ἐπί δεκατέξι δὲ ἐτη ὑπῆρχεν αὕτη ἡ μόνη Ἀμερικ-
νικὴ ἐφημερίς, μεγαλοῦ τῇ 19 Δεκεμβρίου 1719
εἰδημοσιεύθη εἰς Φιλαδέλφειαν ὁ American Weekly
Mercury. Μετὰ ἐν ἑτοῖς σχεδὸν ἔξεδόθη ἡ τρίτη ἐ-
ρημερίς, Ἡ ἐφημερίς τοῦ Bostonicus. Μετὰ δὲ ἐ-
πτά μῆνας, 17 Ἰουλίου 1721, ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ
κύτῳ πόλεως ὁ πρῶτος ἀριθμός τοῦ Ταχυδρόμου τῆς
Ἀγγλίας, ὑπὸ τοῦ περιωνύμου Φραγκλίνου. Τῷ
1740 ὑπῆρχον ἥδη 14 ἐφημερίδες ἐν Ἀμερικῇ πάν-
τες εἰς μόνην τὴν πόλιν τοῦ Βοστώνος· δύο εἰς Νε-
ϊόρκουν εἰς Ηενσούλβανίαν, πέντε περὶ, ἐξ ᾧ μία
Γερμανική εἰς τὴν μεστημήρινήν Καρολίδα, εἰς τὸ
Ισλανδίαν καὶ εἰς Οὐίργινίαν, ἀνὰ μία. Τελευταίον,
ἐν Ἀνναπόλει τῆς Μαρολανδίας ἐδημοσιεύθη ἀπὸ τοῦ
1727 μέχρι τοῦ 1736. Ἡ ἐφημερίς τῆς Marylandiaς,
ἥτις, μετὰ ἐννεαστὴ ὅδιακοπὴν ἀνεψάνη πάλιν,
τῷ 1745 καὶ ἕκτοτε δὲν ἐκαυστεί μέχρι σήμερον ἐχ-
διδούμενη, ὡς τε εἶναι ἥδη ἡ ἀρχαιότερη τῶν Ἀμερι-
κανικῶν ἐρημερίδων.

‘Αλλ’ ὁ πολλαπλασιασμὸς οὗτος τῶν ἐφημερίδων,
ὅστις, ως πρὸς τὴν τότε ἐποχὴν καὶ τὸν τότε πλη-
θυσμὸν τῆς Ἀμερικῆς, ἥτο μέγιστος. Δὲν συνωθεύετο,
ὡς φαίνεται, ἀπὸ ἵναλογα κέρδη· διότι, ἐν κεφτλίδι
τοῦ φύλλου τῆς 25 Φεβρουαρίου 1751 μιᾶς τῶν ἐ-
φημερίδων Νεοβρόξακου ὁ ἐκδότης αὐτῆς κατεχάρισε
τὴν ἔξτις ἀξιοσημείωτον εἴδοποίησιν·

α Οἱ ἔξω τῆς πόλεως ΚΚ. συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται ἐπιμήνως νὰ στείλωσι τὰ ὄφειλόμενα ὑπ' αὐτῶν γρήματα· ἂν δὲν ἔχοφλήσωσι ταχέως τὸ γράμμα τῶν, θέλω διπλόψει τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου καὶ προνοήσει ἄλλως πως περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν γρηγόρων μου. Τινὲς ἐκ τῶν ἀδιεφόρων τούτων κυρίων καθυστεροῦσιν ἥδη ἐπιτάχθησαν συνδρομήν. Ἀφοῦ τοὺς ὑπηρέτησα τόσα ἐτῇ, νομίζω δτὶ εἶναι πλέον καιρὸς νὰ μὲν ἀποδώσωσι τελευταῖον τὰς προκαταβολὰς μου, διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι, καὶ παρακαλῶ νὰ μὲν πιστεύσωσιν, δτὶ δλα τὰ ἐνδύματά μου ἐσχίσθησαν. *

Σημείωσις. Κύριοι, ἂν δὲν ἔχετε πρόγειρα με-
τρητὰ, πάλιν μὴ λητημονῆτε, παρακαλῶ, τὸν ἐφη-
μεριδογράφον σας. "Οταν ἀναγνώσετε τὴν εἰδοποίη-
σιν ταύτην καὶ σκεφθῆτε ὅλγον, δὲν εἰμπορεῖτε πιρά-
να εἰκῆτε· • "Ελα, γυναικε (ἀποτείνομαι: ίδίας πρός
τους ἐγγάμεις, αλλὰ παρακαλοῦνται καὶ οἱ ἀ-
γαμοις νὰ μὴ θεωρήσωσιν ἔσυτους ἔξηρημένους τῆς
προσκλήσεώς μου), Ελα, γυναικε, ἃς στελλωμεν εἰς
τὸν δυστυχῆ αὐτὸν ἐφημεριδογράφον ὅλγον ἀλεν-
γον, ή μερικὰ χειρομέρια, ή βούτυρον, ή τυρὸν, ή δρυ-
θικές κλπ. κλπ. Εν τούτοις δὲ είμι εύπειθέστατος ὑ-
πὸν ὑπηρέτης, Ιωάννης Ζάγγρερ. □

ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΣΥΝΤΑΓΑΙ

*Διὰ τὰ γεννητὰ πλούσιος. Φίλαττε τὰ χρήματά
σου, καὶ καυτηρίασον τὴν συνειδήσιν σου,*

Αἰα τὰ γειτνικά σοφάς. Τρώγε, καίσου καὶ εἴγα.

Διὰ τὰ γείγης θημοτικός. Ἐπισκέπτου συνεχῶς
τὰ μεγαλητέρας ἐκκλησίας, καὶ δῆλος τὰς μυστικά
αιρίσεις.

διὰ τὰ γελήγες ἀκοσίβαστος. Λέγε, «μάλιστα»